BIBLIOTECA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 58-lea
14 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei. In străinătate 6 lei.
Taxe poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 270 Duminică 5 Octombrie 1941
14 Pagini

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ȚARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CALATORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei. UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

JUDECATA CELOR SIMPLI

Locuitorii unui sat din Banat au luat în discuție o latură a legii rechizițiilor, ajungând la o soluție care prin simplitatea ei poate fi luată drept exemplu de logică gospodărească.

Pentru nevoile luptei noastre de dezrobire a provinciilor dela răsărit și împotriva bolșevismului cotropitor, statul rechiziționează cele necesare oștirii, iar locuitorii dau cu voe bună, fără ezitare și fără murmur. In această privință datoria cetățenească și-o face pe deplin fiecare român.

Sfatul sătenilor din localitatea de care e vorba cântărind toate împrejurările a ajuns la concluzia că mai greu este, de exemplu, pentru cărăuș, care trăește el și cu familia lui din această meserie, când îi se ia la rechiziție caii și căruța. Odată cu căruța și cu caii, îi s'au luat toate mijloacele de existență și deci este mai greu lovit decât agricultorul — care și el suportă asprimea necesară a rechizițiilor, mai greu decât toți cei cari au alte îndeletniciri ori n'au nici cal, nici căruță, nici automobil, nici alte obiecte ori animale rechiziționabile.

Impozite plătesc toți, fiecare în proporție cu veniturile și cu averea lui, dar la acest capitol, „apăsarea", este în deosebi asupra acelora cărora materialele rechiziționate le serveau drept unelte de lucru și deci sunt calea unică a existenței lor.

„Sfatul" a hotărît ca toți locuitorii să contribue fiecare după o cotă stabilită în prealabil și banii adunați să fie dați celui ori celor ce suportă prevederile legii rechizițiilor. Două mii de locuitori au contribuit cu câte 50 lei și suta de mii adunată astfel au dat-o — în cazul nostru — celui ce îi se luase căruța și caii și care trăia din meseria de cărăuș.

Cu banii aceștia el își poate cumpăra cai tineri pe cari să-i crească, ori cai mai slabi nerechiziționabili, ori îi va întrebuința în altfel pentru ca să-și poată câștiga existența. In felul acesta paguba nu o suportă numai unul, ci colectivitatea întreagă, iar la înapoerea obiectelor rechiziționate se adună din nou „Sfatul" care vede dacă locuitorul vrea să-și ia căruța și caii înapoi în starea în care sunt, ori se scot la licitație — la care poate concura și fostul stăpân — ori se găsește altă soluție adoptată cu majoritate.

Toate eventualitățile sunt prevăzute cu atâta cumințenie și logică, încât, în concluzie, chiar dacă toată lumea nu e pe deplin mulțumită, paguba pe cap de locuitor nu trece de 30—40 de lei, cari se compensează în parte cu sumele ce va acorda statul potrivit bonului de rechiziție.

Este o formă de cooperare, de solidarizare, pornită din grije față de existența familiilor, cari prin cedarea uneltelor de lucru s'ar vedea lipsite de mijloace de trai și deci ar fi nevoite să ceară asistența și sprijinul celor cari prin contribuția lor anticipată previn această eventualitate, înlesnind găsirea altor mijloace de câștig, grație banilor adunați dela fiecare, formă pe care mulți orășeni și specialiști n'ar face rău dacă ar studia-o mai de aproape.

Este o soluție pe care nu oficialitatea o poate pune în practică, ci numai particularii convinși că „unirea face puterea", și, în orice caz, este o sugestie care poate fi aplicată, pe baza acelorași principii de solidaritate locală, și în alte domenii în gospodăria celor mulți.

Răspunsul văduvei

generalului von Schobert la telegrama de condoleanțe a d-lui mareșal Antonescu

Moartea eroică a generalului Eugen von Schobert, unul dintre cei mai distinși comandanți de cari dispune armata Marelui Reich German, a întristat sufletele românești, pentru că pe lângă marile sale însușiri militare era și un prieten sincer și convins al țării noastre.

La moartea lui, d. mareșal Antonescu a trimis o telegramă de condoleanțe văduvei generalului Schobert, la care s'a primit următorul răspuns:

„Excelență

Prea onorate domnule Mareșal,

Vă mulțumesc sincer pentru calda participare cu ocazia morții eroice a soțului meu.

Nu este nevoie să vă mai asigur cât era de atașat domniei voastre și Țării domniei voastre.

Știu că colaborarea cu domnia voastră se sprijinea pe cea mai sinceră prietenie și soțul meu era oricând gata să facă și să îndeplinească totul pentru Țara domniei voastre și

In special vă mulțumesc încă pentru cuvintele domniei voastre calde spuse la mormântul soțului meu și înalta distincție acordată.

O voi păstra ca pe un sfânt talisman.

A domniei voastre
ALICE v. SCHOBERT"

Urările generalului Jose Moscardo

pentru mareșalul Antonescu și armata română

Vajnicul apărător al cetății Alcazar din Toledo, generalul José Moscardo, a trimis d-lui Mareșal Antonescu o fotografie cu următoarea urare:

Excelenței Sale Mareșalului Ion Antonescu pe care îl salut, îl felicit și îl întovărășesc cu gândul pe frontul trupelor sale, în lupta împotriva comunismului.

JOSÉ MOSCARDO
Alcazar de Toledo
Iulie 1941

CONSTITUȚIA SOVIETICĂ
ȘI DECLARAȚIILE D-LUI ROOSEVELT

Caracteristica regimului comunist

de R. SEIȘANU

Declarațiile d-lui Roosevelt, președintele republicii Statelor-Unite, în legătură cu dispozițiile constituției sovietice privitoare la regimul cultelor și al drepturilor cetățenești, a provocat critici și desmințiri din partea mai multor personalități americane.

In deosebi, afirmația d-lui Roosevelt că în U. R. S. S. libertatea religioasă este respectată și asigurată ca și în Statele-Unite, a surprins opinia publică din noul și vechiul continent, fiind cunoscute măsurile drastice luate de conducătorii Sovietelor de la 1918 încoace împotriva Bisericilor creștine și a slujitorilor și credincioșilor lor. Cum președintele republicii Statelor-Unite a invocat în sprijinul afirmațiilor sale spiritul „liberal" și profund „democratic" al constituției sovietice—e vorba de a treia constituție, zisă a lui Stalin — să vedem care este în realitate spiritul ce o domină.

Art. 124 din constituția sovietică spune:

„Libertatea de a practica cultele religioase și libertatea propagandei anti-religioase sunt recunoscute tuturor cetățenilor".

Ce reese din acest text, pe care nu-l găsim nici într'o altă constituție? „Libertatea" de a practica cultele religioase este recunoscută, fără drept de propagandă, religioșilor; pe când anti religioșii au libertatea deplină să organizeze și să dezvolte propaganda lor împotriva celor dintâi.

In asemenea condiții recunoașterea libertății practicei cultelor religioase nu este numai iluzorie, ci și periculoasă, căci e o cursă întinsă religioșilor.

Cine sunt anti-religioșii din U. R. S. privilegiați în materie de propagandă? Comuniștii, în frunte cu Stalin.

„Partidul comunist — a declarat Stalin — nu poate rămâne neutru față de religie, pentru că religia este în opoziție cu știința".

Comentând această declarație, Radek a scris în „Pravda" următoarele rânduri:

„Mai există încă oameni înapoiați, cari n'au renunțat la credințele lor religioase, cu toate că religia a fost totdeauna un instrument de înșelăciune și de exploatare.

Statul sovietic nu permite Bisericii (creștine) să exercite o influență asupra spiritului tinerei generații, în școli. De aceea el trebue să lupte contra Bisericii recunoscând libertatea propagandei antireligioase".

Iată mărturisit scopul urmărit de conducătorii sovietelor prin introducerea în Constituția lui Stalin a libertății propagandei antireligioase, despre care d. Motta, consilierul federal elvețian, spunea, la Geneva, în 1934. că „analele genului uman n'au cunoscut-o în trecut, pe când azi ea cufundă în doliu și în lacrămi întreaga creștinătate"...

Textul art. 124 din constituția sovietică a fost și este confirmat, din nenorocire, de fapte, prin bisericile creștine—ortodoxe și catolice — distruse, sau transformate în „case ale poporului", în hambare de grâne, ori chiar în săli de întrunire anti-religioase; ca și prin numărul impresionant de mare al mitropoliților, episcopilor și preoților creștini, asasinați în U. R. S. S.

(Continuare în pag. 2-a)

Discursul Fuehrerului

cu prilejul inaugurării operei ajutorului de iarnă 1941-1942

Berlin, 3 (Rador). — Fuehrerul a luat cuvântul Vineri, cu prilejul inaugurării operei ajutorului de iarnă pe 1941-1942.

Inainte de cuvântarea Fuehrerului, a vorbit d. Goebbels, ministrul propagandei, care a arătat că Fuehrerul a venit anume la Berlin pentru o zi, ca să asiste la această ceremonie și să-și rostească discursul.

Rezumând acțiunea ajutorului de iarnă, d. dr. Goebbels a declarat că germanii au subscris o sumă de 916 milioane mărci, adică de două ori mai mult decât anul trecut. In ultimii opt ani, poporul german a oferit spontan peste 4 miliarde de mărci pentru opera de asistență socială.

❖

A luat apoi cuvântul Fuehrerul, al cărui discurs îl redăm după textul trimis de agenția „D. N. B.".

Fuehrerul a început, arătând că scopul discursului său nu este de a răspunde vreunuia dintre oamenii de stat cari în ultimul timp s'au arătat mirați de lunga lui tăcere și că lumea va putea să judece într'o zi ce a fost mai important în cursul lunilor din urmă: discursurile d-lui Churchill sau acțiunile Fuehrerului.

Mai departe, Fuehrerul a subliniat faptul că i-a fost destul de greu să poată lua parte la această ceremonie, deoarece chiar în acest moment au fost începute pe frontul oriental operațiuni care pregătesc un nou eveniment formidabil.

„De 48 de ore a început o nouă operațiune de proporții uriașe. Ea va contribui la sdrobirea inamicului dela răsărit".

In numele milioanelor de luptători, Fuehrerul a cerut Patriei ca, la toate celelalte jertfe ale acestui an, să adauge și jertfa ajutorului de iarnă.

O ERA NOUA INCEPE LA 22 IUNIE

El a subliniat că lupta începută la 22 Iunie este o luptă de o însemnătate hotărîtoare mondială. Numai viitorul va putea judeca toată amploarea și toată importanța acestui eveniment. Judecata viitorului va arăta că o eră nouă începe cu această luptă.

Fuehrerul a amintit apoi că lupta aceasta el n'a voit-o, căci el a urmărit totdeauna o singură țintă și anume aceea care este definitivă în esența ei de programul partidului național-socialist.

„Niciodată nu mi-am călcat credința față de această țintă și niciodată nu mi-am părăsit programul. Lucrările de pace din timpul acestor ani sunt pur și simplu unice. Nici eu, nici noi toți n'am fi avut nevoie de acest război, căci operele noastre de pace ar fi fost suficiente pentru a înscrie numele nostru în veșnicie. De altfel noi nu ajunsesem câtuși de puțin la capătul creațiunilor noastre, ba în unele domenii eram abia la început".

Fuehrerul a atras atenția asupra principiilor pe care le-a pus la temelia străduințelor sale.

FUEHRERUL

„In primul rând: consolidarea internă a națiunei germane; în al doilea rând, obținerea egalității de drepturi în afară, iar în al treilea rând, unirea poporului german și, prin aceasta, restabilirea unei stări naturale, care fusese doar întreruptă artificial vreme de veacuri".

GERMANIA A FACUT LUMII NUMEROASE PROPUNERI DE PACE

Fuehrerul a arătat că prin acest fapt nu se avea în vedere deslănțuirea unui război. Dar un lucru era sigug — a subliniat el — și anume că noi nu voiam în nici un chip să renunțăm la restabilirea libertății germane și la câteva condiții necesare renașterii germane. In această privință am făcut lumii un mare număr de propuneri. Dar toate ofertele de pace pe care le-am adresat lumii, propunerile de dezarmare, propunerile de a stabili o economie sănătoasă și o ordine nouă, toate au fost respinse.

Cu toate acestea, noi am izbutit încet-încet, printr'o muncă de pace întinsă pe o perioadă de mai mulți ani, să executăm nu numai marea reformă internă, ci să începem și unirea națiunii germa-

(Continuare în pag. 9-a)

Ecoul discursului Fuehrerului la Berlin

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Berlin, 3. — Fuehrerul a vorbit azi din nou, după o lungă pauză, poporului german.

Discursul acesta era de mult așteptat însă el fusese în repetate rânduri amânat din cauza necesității prezenței Fuehrerului pe front.

Momentul actual, după marile victorii germane, au fost ideal pentru ca Fuehrerul să arate poporului german izbânzile realizate și să-i ceară în acelaș timp să asigure, prin noui scarificii, victoria armatelor germane.

Motivul exterior al acestui discurs, organizarea ajutorului de iarnă, a făcut să se prevadă dela început că Fuehrerul se va adresa mai mult poporului german decât lumii din afară. In consecință, n'au fost așteptate declarații prea importante de politică externă.

Fuehrerul a pomenit în acest discurs, cu deosebită căldură de poporul român și de Conducătorul său, mareșalul Antonescu. In acest moment, întreaga asistență a isbucnit în aplauze furtunoase.

Fuehrerul a precizat că România s'a salvat în mod surprinzător sub conducerea viteazului și energicului ei Conducător, mareșalul Antonescu.

Conducătorul Reichului a scos în acelaș timp în relief viteaza armată română, care a făcut sacrficii pentru eliberarea provinciilor răpite de Soviete, participând la cruciada Europei împotriva bolșevismului.

Fuehrerul a expus apoi pe larg cât de mari au fost pericolele care au amenințat Europa. Aceasta reese mai ales din cifrele expuse și anume că germanii au făcut 2½ milioane prizonieri bolșevici, și au capturat sau distrus 18.000 tancuri, 14.500 avioane.

Realitatea acestor cifre reese din declarația Fuehrerului că toate aceste materiale deși în mare parte distruse, se află în mâinile germanilor.

Mai trebue relevat faptul că germanii au refăcut 25.000 kilometri de căi ferate ale bolsevicilor.

Cea mai senzațională din declarațiile Fuehrerului a fost însă aceea că de 48 de ore se desfășoară una din cele mai mari bătălii hotărîtoare din istorie. Amănunte asupra acestei bătălii lipsesc deocamdată, însă ele vor fi desigur cunoscute în zilele ce vor urma.

Acțiunea submarinelor române

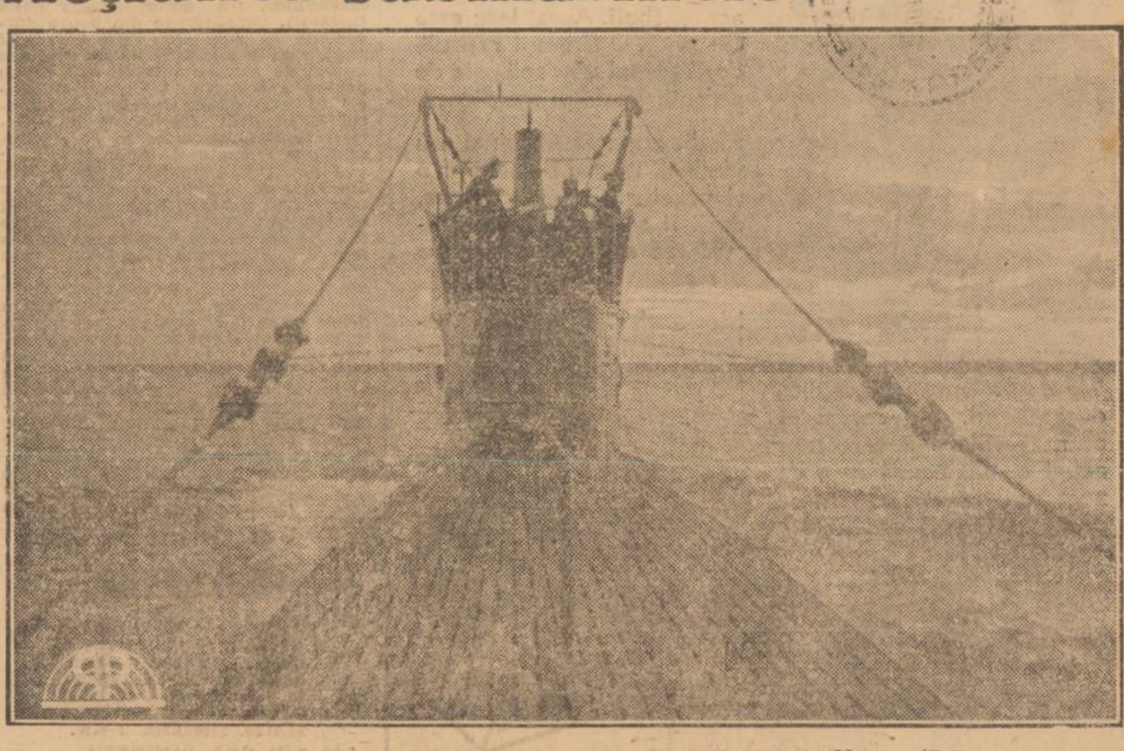

Un submarin românesc care controlează apele Mării Negre (P.P.)

Conferința dela Moscova

In vreme de război, adică atunci când faptele militare au rolul determinant, importanța conferințelor între aliați stă tocmai în presupunerea că ele sunt fie pregătitoare de noui acțiuni militare, fie organizatoare a unor noui stări de lucruri rezultate din acțiunile militare precedente. Așa se explică și importanța pe care opinia publică a acordat-o conferințelor Axei, importanță confirmată de faptele ulterioare acestor conferințe.

Din acest punct de vedere conferința dela Moscova apare mai mult ca un fapt politic in extremis determinat de situația militară cu totul critică a Rusiei sovietice și ale cărei hotăriri, oricare ar fi ele, nu pot conține posibilități de schimbări serioase.

Lucrul acesta este scos în evidență la Berlin unde — după cum transmite corespondentul agenției „Rador" — se consideră că asigurarea anglo-americană dată sovietelor, nu mai poate influența mersul operațiunilor.

„Bătăliile pierdute — scrie presa berlineză — nu pot fi recâștigate prin conferințe și nici nu pot fi recuperați prizonierii căzuți în mâinile germanilor sau materialul distrus ori pierdut".

De altfel această chestiune a ajutorului pe care Rusia Sovietică îl cere anglo-americanilor are și alte aspecte care sunt puse în evidență nu numai de presa berlineză dar chiar de cea engleză.

In primul rând ea a determinat în Anglia și în America lupte între taberele ostile și cele favorabile tezei unei „imediate aprovizionări".

In al doilea rând această aprovizionare depinde înainte de toate — după cum constată „Observer" — de comunicații și de timp. „Ori timpul — scrie sir Ernest Swinton — ne-a lipsit totdeauna, evenimentele săvârșindu-se de obicei într'o manieră mai repede decât aceea care fusese prevăzută".

Și în al treilea rând trebue subliniat faptul relevat de ziarul german „Berliner Nachtausgabe" că „din armamentul și producția de armament a Statelor Unite, jumătate va rămâne în America iar englezii și sovieticii vor putea să-și împartă cealaltă jumătate".

Dacă se mai adaugă la aceasta cererea anglo-saxonilor de a lua asupra lor exploatarea materiilor prime sovietice, rezultă destul de limpede că cel puțin în această privință a ajutorului solicitat cu atâta stăruință de soviete, acestea n'au nici un motiv să fie satisfăcute de cele ce s'au hotărât la conferința dela Moscova și de posibilitățile eventualului ajutor.

Dar conferința dela Moscova a dat prilej d-lui Molotov, comisarul sovietic pentru afacerile externe, să rostească un discurs pe care reprezentanții burgheziei capitaliste și ai democrației anglo-americane au trebuit să-l asculte fără să roșească și fără să protesteze.

Intr'adevăr d. Molotov a declarat că Uniunea Sovietică luptă pentru cauza „tuturor popoarelor iubitoare de pace".

Această afirmație trezește — după cum constată corespondentul agenției D. N. B., din Stockholm — „amintirea experiențelor făcute de Finlanda, de fostele state baltice și de România".

Este cel puțin cutezător ca reprezentantul unui regim cotropitor și devastator, reprezentantul unui regim care a înălțat sugrumarea libertății altora la rangul de doctrină politică și care fără nici o provocare, fără nici o justificare, fără nici un drept a năvălit ca barbarii în teritoriile altora, să se erijeze azi în liberatori ai lumii.

Această lume pe care bolșevicii pretind că vor s'o elibereze cunoaște ce înseamnă „libertatea bolșevică" și se apără azi cu hotărâre și cu succes împotriva ei.

Conferința dela Moscova și discursul d-lui Molotov nu vor putea schimba destinul comunismului: el trebue să piară.

Formidabilă ofensivă germană pe frontul de Est

Berlin, 3 (Rador). — Corespondentul agenției „RADOR" transmite:

De două zile, trupele germane au pornit o ofensivă formidabilă pe frontul de est.

După cum a declarat Fuehrerul în discursul său, luptele acestea au un caracter decisiv.

SVONURI DESPRE EȘUAREA TRATATIVELOR JAPONO-AMERICANE

Prin telefon dela corespondentul nostru din Berlin

Berlin, 3 Octombrie. — Fața de discursul Fuehrerului, toate celelalte evenimente au trecut pe planul al doilea.

Cu toate acestea, merită a fi relevată comunicarea postului de radio San Francisco, conform căreia Statele Unite ar voi războiul. In legătură cu aceasta trebue semnalată și comunicarea postului San Francisco, care a anunțat că tratativele dintre Statele Unite și Japonia ar fi eșuat și că d. Matsuoka va hotărî de aci înainte mersul politicii externe a Japoniei.

Se spune că Statele Unite ar fi cerut între altele evacuarea întregului teritoriu chinez, spre a se putea încheia pacea cu China.

Cercurile germane n'au primit însă o confirmare a acestor știri senzaționale, care s'ar putea prea bine să fie numai simple baloane de încercare.

❖

Sentința de condamnare la moarte a fostului prim ministru ceh, Elias, n'a fost încă executată și se poate ca el să fie grațiat. Se crede că aceasta se datorește faptului că Elias a recunoscut în timpul desbaterii procesului său că poprul ceh nu va putea prospera decât în cadrul Marelui Reich German.

Vizita d-lui General aviator Jienescu, însoțit de d. General de divizie [illegible] tate germană de bombardament, într'o localitate din Uc[illegible]